

Бон. Чекай. Гледамъ и двамина ви разгнѣвени. Можа ли научи причина-та на вашето прѣние?

Арт. Ще ся научишь послѣ; волко-то за сега моля да мя оставишь.

Ерн. Милордъ Артюрь не дерзае да ти каже.

Бон. Пріягелю, тургашъ мя въ размышленіе; не ми крий истина-та

Ерн. Онъ разгнѣвенъ е верху мене защото-то самъ съ твоя-та жена го заварихъ.

Бон. Милордъ, (камъ Артюрь съ нѣкое сомнѣніе).

Арт. Познавашъ и мене и нея.

(камъ Бонфила)

Ерн. Милордъ Артюрь е философъ; но не го имамъ да е врагъ на челоувѣчество-то. Ако имахъ жена, не быхъ го оставилъ самъ сосъ нея.

Бон. Милордъ, (камъ Артюра).

Арт. Пріятелю, подозрѣнія-та ти по голѣма несправедливостъ отъ безстыдность-та Ернолдова ми принося; кой-то дерзае да ся сомнѣва верху честь-та ми, не е достоинъ за пріятелство-то ми.

(бѣга)